

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ;
(Απόσπασμα από το βιβλίο μου, «Το Βιβλίο της
Αποκάλυψης Αποκωδικοποιήθηκε!», σελίδες 28-41)

Στην Αποκάλυψη 1[α΄]:5^γ, ο Ιησούς αποκαλείται, «*ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης*».

Εξήγηση εδαφίου 5^γ

Γιατί είπε ο Ιωάννης ότι ο Ιησούς είναι «*ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης*»; Μήπως αναγνωρίζουν τον Ιησού ως άρχοντά τους όλοι οι άπιστοι (σ' Αυτόν) Παγανιστές βασιλιάδες όλης της υφελίου; Εάν η απάντηση είναι «Όχι!», τότε, ποιοι είναι «*οι βασιλιάδες της γης*» που αναφέρει το παρόν εδάφιο;

Για να καταλάβουμε ποιοι είναι «*οι βασιλιάδες της γης*», πρώτα θα πρέπει να εξηγήσουμε σε τι αναφέρεται ο συμβολικός όρος «*γη*» μέσα στις βιβλικές προφητείες.

Όταν μελετούμε το βιβλίο της Αποκάλυψης, παρατηρούμε ότι η λέξη «γη» δεν είναι πάντοτε τοπική, δηλαδή, δεν αναφέρεται πάντοτε σε τόπο (δηλαδή, στον πλανήτη Γη): παρατηρούμε ότι έχει και κάποια άλλη, συμβολική σημασία. Το γεγονός αυτό φαίνεται καθαρά από το κεφάλαιο δώδεκα (ιβ΄) της Αποκάλυψης όπου συναντούμε και την κατά γράμμα, την τοπική σημασία της λέξης «γη» και τη συμβολική. Στα εδάφια 8 και 9 βλέπουμε την κατά γράμμα, την τοπική σημασία της λέξης «γη», δηλαδή βλέπουμε τον δράκοντα να ρίχνεται από τον ουρανό στον πλανήτη «γη» διότι δεν βρέθηκε γι' αυτόν «τόπος» στον ουρανό, και στο εδάφιο 16 βλέπουμε την συμβολική «γη» να ανοίγει το στόμα της και να καταπίνει τον ποταμό που ρίχνει από

το στόμα του ο δράκος! Γι' αυτό το λόγο, ας ερευνήσουμε τις Γραφές για να δούμε σε τι αναφέρεται ο συμβολικός όρος «γη»:

Όπως ο συμβολικός όρος «**θάλασσα**» συμβολίζει τους άπιστους και **ασεβείς ανθρώπους** (Ησαΐας 57:20· Λουκάς 21 [κα΄]:25· Ματθαίος 4[δ΄]:18· 13[ιγ΄]:47· Ιούδας 1[α΄]:13), ο συμβολικός όρος «γη» συμβολίζει ακριβώς το αντίθετο.

Στη Παλαιά Διαθήκη η έκφραση «γη» αναφερόταν μόνο στο Ισραήλ επειδή πίστευαν στον Αληθινό Θεό ενώ όλα τα άλλα έθνη ήταν Παγανιστικά (Ψαλμοί 66[ξστ΄]:1,2· Α΄ Χρονικών 16[ιστ΄]:23,24,31· Ιερεμίας 22[κβ΄]:1,2,29). Τα παραπάνω εδάφια θα τα εξετάσουμε στις επόμενες παραγράφους. Σήμερα όμως, επειδή οι Χριστιανοί από τα έθνη πιστεύουν και εκείνοι στον Αληθινό Θεό της Γραφής, συμπεριλαμβάνονται και αυτοί μέσα στη συμβολική «γη». Επομένως, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι στη Καινή Διαθήκη ο συμβολικός όρος «γη» αναφέρεται σε «**όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής· στην Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα**» (Ρωμαίους 11[ια΄]:16-19· 4[δ΄]:16· 10[ι΄]:12· Γαλάτας 3[γ΄]:28,29).

Τώρα ας εξετάσουμε τα εδάφια που αναφέραμε προηγουμένως και τα οποία υποστηρίζουν το συμπέρασμα ότι ο συμβολικός όρος «γη» δεν αναφέρεται στον πλανήτη γη αλλά **σε ανθρώπους οι οποίοι γνωρίζουν ή και που απλώς αξιούν ότι γνωρίζουν και λατρεύουν τον Αληθινό Θεό της Αγίας Γραφής:**

Στα εδάφια Ψαλμοί 66[ξα΄]:1,2 διαβάζουμε, «**ΑΛΛΑΞΕΤΕ στον Θεό, ολόκληρη η γη. Ψάλτε τη δόξα τού ονόματός του ...**»

Από τις λέξεις «*Αλαλάζτε*» και «*Ψάλτε*» (στον πληθυντικό), γίνεται νοητό ότι η «*γη*» η οποία λαβαίνει τη διαταγή να αλαλάξουν και να ψάλουν τη δόξα του ονόματός Του είναι ο λαός που Τον γνωρίζει διότι οι Παγανιστές και οι Άθεοι ουδέποτε θα κάνουν κάτι τέτοιο!

Στα εδάφια Α΄ Χρονικών 16[ιστ΄]:23,24,31 διαβάζουμε,

«Ψάλλετε στον Κύριο ολόκληρη η γη· κηρύττετε από ημέρα σε ημέρα τη σωτηρία του. Αναγγέλλετε στα έθνη τη δόξα του, σε όλους τους λαούς τα θαυμαστά του έργα ... Ας ευφραίνονται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γη· και ας λένε ανάμεσα στα έθνη: Ο Κύριος βασιλεύει.»

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμεθα ότι η «*γη*» η οποία διατάζετε να ψάλλουν, να κηρύττουν και να αναγγέλλουν (στον πληθυντικό αριθμό) μεταξύ των εθνών την σωτηρία Του, τη δόξα Του και το γεγονός ότι ο Κύριος βασιλεύει, είναι εκείνοι που Τον γνωρίζουν --- όχι ο πλανήτης γη!

Στα εδάφια Ιερεμίας 22[κβ΄]:1,2,29 διαβάζουμε,

«¹ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Κατέβα στο παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα, και μίλησε εκεί αυτό τον λόγο, ²και πες: Άκουσε τον λόγο τού Κυρίου, βασιλιά τού Ιούδα, που κάθεται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, εσύ, και οι δούλοι σου, και ο λαός σου, εκείνοι που μπαίνουν μέσα απ' αυτές τις πόλεις ... ²⁹Ω γη, γη, γη, άκου τον λόγο τού Κυρίου.»

Από τα παραπάνω λόγια είναι ευκολονόητο ότι η συμβολική «*γη*» η οποία πρέπει να ακούσει τον λόγο του Κυρίου

δεν ήταν ο πλανήτης γη αλλά οι επόμενες τρεις προσωπικότητες:

α) Ο βασιλιάς του Ιούδα,

β) οι υπηρέτες του, και

γ) ο λαός του.

Όλοι από τους παραπάνω γνώριζαν τον Αληθινό Θεό της Γραφής διότι ήταν Ισραηλίτες ! Γι' αυτό, στο εδάφιο 29, όπου ο προφήτης αναφέρεται και στις τρεις προσωπικότητες, επαναλαμβάνει τη λέξη «γη» τρεις φορές και λέει, «Ω γη, γη, γη, άκου τον λόγο τού Κυρίου.»

Ένα άλλο εδάφιο που μου τραβάει την προσοχή όσον αφορά τη «γη», είναι το Αποκάλυψις 14[ιδ']:6. Εκεί, παρατηρούμε ότι ο συγγραφέας έχει κάνει διάκριση μεταξύ εκείνων «που κατοικούν πάνω στη γη» κι' εκείνων που βρίσκονται μέσα «σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό». Ας διαβάσουμε με προσοχή τα λόγια του:

«ΚΑΙ είδα έναν άλλον άγγελο να πετάει στο μέσον τού ουρανού, ο οποίος είχε ένα αιώνιο εσαγγέλιο, για να κηρύξει σ' αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό.»

Εάν η «γη» αυτού του εδαφίου ήταν η κατά γράμμα γη, δηλαδή ο πλανήτης, δεν θα υπήρχε ανάγκη για τον συγγραφέα να ξεχωρίσει τους μεν από τους δε, δηλαδή,

α) «αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη» και

β) αυτούς που κατοικούν «σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό»,

διότι όλοι τους θα συμπεριλαμβάνονταν μέσα στην κατά γράμμα Γη!

Όταν μελετούμε το δέκατο τρίτο [ιγ'] κεφάλαιο της Αποκάλυψης, στο εδάφιο 1, βλέπουμε ένα «θηρίο» να ανεβαίνει από τη «θάλασσα», ενώ στο εδάφιο 11 βλέπουμε ένα άλλο «θηρίο» να ανεβαίνει από τη «γη»! Ένας που έχει μελετήσει το βιβλίο του προφήτη Δανιήλ, ξέρει ότι τα «θηρία» τα οποία ανέβηκαν από τη «Μεγάλη Θάλασσα» εξεικονίζουν «βασιλείες» (Δανιήλ 7[ζ']:2,3,17,19,23). Επομένως, αφού η λέξη «θηρία» είναι όρος συμβολικός, τότε, και οι λέξεις «γη» και «θάλασσα» από όπου ανεβαίνουν τα «θηρία», είναι όροι συμβολικοί!

Η παραπάνω κατανόηση των συμβολικών όρων «γη» και «θάλασσα» μας βοηθάει να εννοήσουμε τα εδάφια Απόκάλυψις 10[ι']:1,2. Εκεί διαβάζουμε:

«ΚΑΙ είδα έναν άλλον ισχυρό άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ντυμένον με νεφέλη· κι επάνω στο κεφάλι του ήταν το ουράνιο τόξο· και το πρόσωπό του ήταν σαν τον ήλιο, και τα πόδια του σαν στύλοι φωτιάς. Και στο χέρι του είχε ένα μικρό βιβλίο ανοιγμένο· και έβαλε το δεξί του πόδι επάνω στη θάλασσα, ενώ το αριστερό του το έβαλε επάνω στη γη.»

Όταν εφαρμόσουμε στα παραπάνω εδάφια την κατανόηση που τώρα έχουμε όσον αφορά τους συμβολικούς όρους «γη» και «θάλασσα», αντιλαμβανόμαστε τα ακόλουθα: Αφού ο ισχυρός άγγελος έβαλε το ένα του πόδι πάνω στη

«γη» και το άλλο πάνω στη «θάλασσα», τότε, τα πράγματα που πρόκειται να πει αφορούν **όλο το ανθρώπινο γένος**, δηλαδή, και εκείνους που πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής και αυτούς που δεν πιστεύουν σ' Αυτόν!

Παρομοίως, στα εδάφια Αποκάλυψις 7:2,3, παρατηρούμε ότι μέσα στην ίδια πρόταση υπάρχουν και οι δύο συμβολικοί όροι: Και η «γη» και η «θάλασσα». Ας διαβάσουμε αυτά τα δύο εδάφια:

«²Και είδα έναν άλλον άγγελο που ανέβηκε από την ανατολή του ήλιου, έχοντας τη σφραγίδα του ζωντανού Θεού· και έκραξε με δυνατή φωνή προς τους 4 αγγέλους, στους οποίους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα, ³λέγοντας: Μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας επάνω στα μέτωπά τους.»

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι κάποιο **σφράγισμα** λαμβάνει χώρα. Ο Θεός σφραγίζει τους δούλους Του πριν οι άγγελοί Του βλάψουν τη «γη» και τη «θάλασσα». Αυτό το γεγονός σημαίνει ότι υπάρχει ακόμα καιρός **για εκείνους που είναι μέρος της συμβολικής «γης», δηλαδή, της Ιουδαϊκής και της Χριστιανικής κοινότητας** και οι οποίοι δεν έχουν δεχθεί ακόμα τον Κύριο Ιησού Χριστό σαν Θεό και Σωτήρα τους, και **για εκείνους που είναι ακόμα μέρος της άπιστης (στον Ιησού) «θάλασσας» του ανθρώπινου γένους,**

α) να πιστέψουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής ο Οποίος είναι επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας (Ιωάννης 1[α']:1,14· Ρωμαίους 9[θ']:5· Ιωάννης 3[γ']:16· 8[η]·

24), και ο Δημιουργός του ουρανού και της γης (Εβραίους 1[α΄]:8,10),

β) να ομολογήσουν με το στόμα τους ότι ο Ιησούς είναι ο «Κύριος», δηλαδή, ο Γιαχβέ του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι΄]:13, **το Όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεσθούν** (δηλαδή στον Οποίον πρέπει να προσευχηθούν) **προκειμένου να σωθούν** (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14),

γ) να πιστέψουν στην καρδιά τους ότι ο Θεός ανέστησε Αυτόν **σωματικώς** από τους νεκρούς, ότι το σώμα Του δεν είδε διαφθορά (Πράξεις 2[β΄]:27· Ρωμαίους 10[ι΄]:9· Ιωάννης 20[κ΄]:27· Λουκάς 39[λθ΄]:43), και

δ) να μετανοήσουν για την περασμένη τους άγνοια και απιστία (Πράξεις 2[β΄]:38· 17[ιζ΄]:30· Λουκάς 24[κδ΄]:47).

Εκείνοι που εκπληρώνουν τις παραπάνω απαιτήσεις που ο Θεός έχει θέσει, **σφραγίζονται** με το Άγιο Πνεύμα για την ημέρα της απολύτρωσης (Εφεσίους 4[δ΄]:30).

Η κατανόηση των συμβολικών όρων «γη» και «θάλασσα», είναι απαραίτητη για την κατανόηση του μηνύματος που ο Θεός θέλει να μας δώσει μέσω του βιβλίου της Αποκάλυψης. **Αν αγνοήσουμε τη συμβολική έννοια αυτών των όρων, θα πέσουμε σε ερμηνείες που δεν θα εκφράζουν βιβλική αλήθεια.** Παραδείγματος χάριν, στο κεφάλαιο 21 [κα΄] και εδάφιο 1, διαβάζουμε:

«ΚΑΙ είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον.»

Αν αγνοήσουμε τη συμβολική σημασία των λέξεων «**ουρανός**» (περί του οποίου θα μιλήσουμε σε λίγο), «**γη**» και «**θάλασσα**», θα καταλήξουμε στο λανθασμένο συμπέρασμα ότι ο Θεός θα καταστρέψει τον σημερινό ουρανό, ακόμα και το μέρος που κατοικεί ο Ίδιος, όλο το σύμπαν, όλη τη δημιουργία Του και τον πλανήτη γη, και ότι θα δημιουργήσει έναν καινούργιο ουρανό, καινούργιους γαλαξίες και μια καινούργια γη στην οποία «**η θάλασσα δεν θα υπάρχει πλέον**»!!! Αν η πραγματική, η κατά γράμμα θάλασσα δεν θα υπάρχει πλέον, τότε, ούτε τα ψάρια, ούτε άλλα είδη ζωής που δημιούργησε ο Θεός απ' αρχής πάνω στον πλανήτη γη και για τα οποία είπε «**ήταν καλό**» (Γένεσις 1[α']:10,20-22) δεν θα υπάρχουν πλέον.

Η παραπάνω θεωρία δεν στέκει σύμφωνα με τις Γραφές διότι στις Πράξεις των αποστόλων διαβάζουμε για «**αποκατάσταση**» όλων των πραγμάτων (3[γ']:21) --- όχι για καταστροφή και αναδημιουργία! Τα λόγια «**και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον**» αναφέρονται **στην απώλεια των ασεβών ανθρώπων** (Β' Πέτρου 3[γ']:7). Οι Γραφές δείχνουν ότι όταν ο ασεβής «**ουρανός**», δηλαδή ο Σατανάς και οι άγγελοί του, **αποχωρισθεί** από τον άγιο «**ουρανό**» (Αποκάλυψις 6[στ']:14), γεγονός το οποίο σύμφωνα με τα εδάφια Αποκάλυψις 12 [ιβ']:7-12 και Ματθαίος 24[κδ']:29 έλαβε χώρα μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού της το έτος 70 μ.Χ., και όταν η πονηρή «**γη**» και τα πονηρά έργα που βρίσκονται μέσα σ' αυτή «**κατακαούν**» (Β' Πέτρου 3 [γ']:10), θα εκπληρωθούν τα λόγια του αποστόλου Πέτρου που έγραψε ότι,

«...σύμφωνα με την υπόσχεσή του, καινούργιους ουρανούς και καινούργια γη προσμένουμε, στους οποίους δικαιοσύνη κατοικεί.» (Β' Πέτρου 3[γ']:13).

Ασφαλώς, τότε η συμβολική «*θάλασσα*», δηλαδή **ο κόσμος της αδικίας**, δεν θα υπάρχει πλέον!

Τώρα που καταλάβαμε στο πλήρες το τι συμβολίζει ο όρος «*γη*», ας προχωρήσουμε στη μελέτη μας για να δούμε ποιοι είναι οι «*βασιλιάδες της γης*».

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ']:14 ο Ιωάννης αναφέρει **δύο είδη «βασιλιάδων»**:

α) τους «*βασιλιάδες της γης*» και

β) τους (βασιλιάδες) «*ολόκληρης της οικουμένης*»

Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες της γης και ολόκληρης της οικουμένης, για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης της μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα.»

Όλοι μας καταλαβαίνουμε ποιοι είναι οι βασιλιάδες «*της οικουμένης όλης*». Άρα, ο όρος «*βασιλιάδες της γης*» αναφέρεται σε κάποια άλλη ομάδα ανθρώπων. Ποιοι είναι αυτοί;

Καθώς στη βιβλική προφητική γλώσσα ο όρος «*γη*» συμβολίζει «*όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής, δηλαδή, την Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα*», ο όρος «*βασιλιάδες της γης*» αναφέρεται σε δύο ομάδες ανθρώπων οι οποίες είναι, **αποκλειστικά**, μέρος αυτής της κοινότητας:

α) Στους πνευματικούς αρχηγούς αυτής της κοινότητας (είτε είναι αναγεννημένοι είτε όχι), και

β) σε όλα τα αναγεννημένα άτομα.

Ο λόγος για τον οποίον εφαρμόζω τον τίτλο «**βασιλιάδες της γης**» και πάνω σε όλα τα αναγεννημένα άτομα, βασίζεται στα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 1[α']:6

«... ο οποίος μάς έκανε βασιλιάδες, και ιερείς στον Θεό και Πατέρα του· ...»

Αποκάλυψις 5[ε']:10

«και μας έκανες βασιλιάδες και ιερείς στον Θεό μας· και θα βασιλεύσουμε επάνω στη γη.»

Αποκάλυψις 20[κ']:6

«Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς τού Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του για 1.000 χρόνια.»

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι ο Ιησούς έχει κάνει όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν (Ιουδαίους και Έλληνες), «**βασιλιάδες**» και ότι αυτοί θα βασιλέψουν μαζί Του **πάνω στη γη** για χίλια χρόνια. Επειδή δε αυτοί **αναγνωρίζουν την εξουσία** που Αυτός εξασκεί πάνω τους, είναι γνωστός ως «**ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης**» (Αποκάλυψις 1[α']:5) και ως **ο Βασιλιάς των βασιλιάδων** (Αποκάλυψις 17[ιζ']:14).

Το γεγονός ότι ο Ιησούς δεν είναι ο άρχοντας των βασιλιάδων «*της οικουμένης όλης*» είναι ευκολονόητο διότι αυτοί ούτε Τον αναγνωρίζουν ως Θεό τους ούτε και αναγνωρίζουν την εξουσία Του! Από την άλλη πλευρά όμως, ο τίτλος «*ο Βασιλιάς των βασιλιάδων*» θα μπορούσε να εννοήσει ότι ο Ιησούς έχει εξουσία και πάνω σ' αυτούς διότι στο εδάφιο Ματθαίος 28[κη']:18, ο αναστημένος και δοξασμένος άνθρωπος Ιησούς είπε, «... Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη (τοπικοί όροι).»

Παρόλο που ο Ιησούς είναι «*ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης*» (Αποκάλυψις 1[α']:5), μερικοί από τους άρχοντες της συμβολικής «γης» Τον έχουν αρνηθεί ως Βασιλιά τους (Ιωάννης 19[ιθ']:15) και δεν Τον τιμάνε όπως ένας τιμάει τον Πατέρα (Ιωάννης 5[ε']:23). Αντιθέτως, μερικοί από τους άρχοντες «*τούτου του αιώνα*» σταύρωσαν «*τον Κύριο της δόξας*» (Α' Κορινθίους 2[β']:8) και προτίμησαν να κυβερνώνται από την συμβολική «*γυναίκα*» η οποία είναι γνωστή ως «*η μεγάλη πόλη*» και ως «*μεγάλη Βαβυλώνα*». Αυτή την ιδέα την συναντούμε στο εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ']:18. Εκεί λέει,

«Και η γυναίκα που είδες, είναι η μεγάλη πόλη, που έχει βασιλεία επάνω στους βασιλιάδες τής γης.»

Οι παραπάνω μη αναγεννημένοι «*βασιλιάδες τής γης*» μου θυμίζουν ανθρώπους σαν αυτούς που αναφέρονται στα εδάφια Ματθαίος 7[ζ']:22,23. Εκεί διαβάζουμε,

«Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου, και στο ονομά σου εκβάλαμε δαιμόνια, και στο όνομά σου κάναμε πολ-

λά θαύματα; Και, τότε, θα ομολογήσω σ' αυτούς, ότι: Ποτέ δεν σας γνώρισα: φεύγετε από μένα εσείς που εργάζεστε την ανομία.»

Η έκφραση «ποτέ δεν σας γνώρισα» σημαίνει, «ποτέ δεν είχα μια στενή προσωπική σχέση μαζί σας» (Κάμε σκέψεις πάνω στο εδάφιο Ματθαίος 1[α']:25)!

Εκείνοι που δεν έχουν μια στενή προσωπική και συγγενική σχέση με τον Κύριο Ιησού Χριστό, έχουν μόνο «θρησκεία». Όσοι από τους «βασιλιάδες της γης» δέχονται πάνω τους την κυριαρχία της συμβολικής «γυναίκας» η οποία είναι γνωστή ως «η μεγάλη Βαβυλώνα» ή την κυριαρχία κάποιας από τις πόρνες κόρες της (Αποκάλυψις 17 [ιζ']:5), αντί της κυριαρχίας του Κυρίου Ιησού Χριστού, διαπράττουν πνευματική πορνεία με αυτές τις θρησκευτικές προσωπικότητες. Ας διαβάσουμε τα επόμενα τρία εδάφια τα οποία μιλούν για την «πορνεία» τους:

Αποκάλυψις 17[ιζ']:2

«μαζί με την οποία πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και μέθυσαν αυτοί που κατοικούν στη γη από το κρασί τής πορνείας της.»

Αποκάλυψις 18[ιη']:9

«Και θα την κλάψουν και θα την πενθήσουν οι βασιλιάδες τής γης, που πόρνευσαν και έζησαν σε ακολασία μαζί της, όταν βλέπουν τον καπνό τής πυρπόλησής της.»

(Από τα λόγια του παραπάνω εδαφίου, «Και θα την κλάψουν ... οι βασιλιάδες της γης που πόρνευσαν ... μαζί της», βλέπουμε ότι δεν είναι όλοι οι βασιλιάδες της γης που θα πορνεύσουν μαζί της.)

Αποκάλυψις 18[ιη']:3

«επειδή, από το κρασί του θυμού της πορνείας της ήπιαν όλα τα έθνη και μαζί της πόρνευσαν οι βασιλιάδες της γης, και πλούτησαν οι έμποροι της γης από την υπερβολή της ακολασίας της.»

Το γεγονός ότι αυτοί οι βασιλιάδες της γης είναι ένοχοι πνευματικής πορνείας αποδεικνύει, ότι:

α) Ποτέ δεν ήταν μέρος της «αγνής παρθένας» (Β' Κορινθίου 11[ια']:2),

β) ποτέ δεν ήταν μέρος της «γυναίκας» του Αρνίου (Αποκάλυψις 19 [ιθ']:7),

γ) ποτέ δεν είχαν μια στενή συγγενική σχέση με τον Κύριο Ιησού Χριστό, μια σχέση σαν αυτή που υπάρχει μεταξύ ανδρός και της συζύγου του!

Γι' αυτό το λόγο θα τους πει, **«ποτέ δεν σας γνώρισα»!** (Ματθαίος 7[ζ']:22,23· σύγκρινε με Ματθαίος 1[α']:18,19, 25).

Πραγματικά, με εκπλήττει το γεγονός ότι εκτός από του ότι διαπράττουν πνευματική πορνεία, κάποια μέρα, οι παραπάνω «**βασιλιάδες της γης**» θα ενωθούν με τους βασιλιάδες «**ολόκληρης της οικουμένης**» για να πολεμήσουν εναντίον του Ιησού (Πράξεις 9[θ']:4,5· Ματθαίος 25[κε']:40,45· Αποκάλυψις 13[ιγ']:7)! Τι λυπηρή κατάσταση! Ας διαβάσουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ']:14 ξανά:

«επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες της γης και

ολόκληρης της οικουμένης, για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης τής μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα.»

Το τέλος αυτών των μη αναγεννημένων «*βασιλιάδων της γης*» θα είναι όμοιο με το τέλος των «*γιών της βασιλείας*» που συναντούμε στο Ματθαίος 8[η´]:12. Εκεί λέει ότι, «... *οι γιοι τής βασιλείας θα ριχτούν έξω, στο σκοτάδι το εξώτερο· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.*»